

РЕШЕНИЕ

№ 195

***, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря МИЛЕНА М. КЪОСЕВА
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200220 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-0332-000947 от 14.12.2022 г., издадено от Началник Група в ОДМВР Кюстендил, РУ Рила, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, на Б. Р. Д., ЕГН ***** с адрес ***, *** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява за 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са наведени доводи, че НП е незаконосъобразно, тъй като е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че не е собственик на автомобила, който му бил предоставен за ползване от друго лице и не е знаел, че е с прекратена регистрация. Предвид изложените аргументи и тъй като не е собственик на процесния автомобил, не следва да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност. Иска се НП да бъде отменено. Претендира разноски. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата, ведно с направените искания и възражения. Процесуалният представител пледира за отмяна на НП и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лв.

Наказващият орган не е взел становище по жалбата и не изпраща представител. В съпроводителното писмо счита, че жалбата е неоснователна. Моли НП да бъде потвърдено като законосъобразно, а в случай на отмяна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 07.11.2022 г. в 11:10 часа, в с. Мурсалево, Община Кочериново на ПП 1 Е-79 км. 348+400 метра с посока на движение към Благоевград, жалбоподателят е управлявал лек автомобил ***, с рег. номер *** собственост на *** *** **. Водачът бил спрян за проверка от служители на РУ Рила – свидетелите Д. Р. и А. С., които след направена справка с таблет и чрез допълнителна справка с оперативен дежурен установили, че автомобилът е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, тъй като новият собственик не го регистрирал в законоустановения срок. За така установеното нарушение на водача бил съставен АУАН Серия ГА № 815766 от 07.11.2022 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил подписан от нарушителя без възражения. С резолюция от 08.11.2022 г. с мотивирана резолюция е прекратено административнонаказателното производство по така съставения по-горе акт, който е изпратен на РП Кюстендил за образуване на ДП. С постановление от 01.12.2022 г. прокурор при РП Кюстендил, ТО Дупница е отказал да образува досъдебно производство, приемайки, че в конкретния случай въпреки, че формално са осъществени признаците на чл. 345, ал. 2 от НК, степента на обществена опасност на деянието и дееца е явно незначителна и не обосновава извод за извършено престъпление. Прокурорът е разпоредил препис от постановлението да се изпрати на Началника на РУ Рила с оглед упражняване на правомощията му по чл. 33 от ЗАНН. На 14.12.2022 г. е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което била пресъздадена фактическата обстановка, изложена в акта. Административнонаказващият орган също счел, че горните факти, нарушават разпоредбата на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, наложил на жалбоподателя наказание „глоба” в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца. В хода на съдебното следствие са разпитани актосъставителя и свидетеля по акта, които потвърждават констатациите посочени в АУАН.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена от легитимиран правен субект, в законовия преклузивен 14-дневен срок, като съдът притежава териториална и материална компетентност за разглеждането ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от младши полицейски инспектор в съответствие с чл. 189, ал. 1 ЗДвП и приложената заповед №

812131632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, а атакуваното НП е издадено от орган, надлежно упълномощен съгласно същата заповед.

Съставеният АУАН и издаденото НП са съставени в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е и законово регламентираната процедура по съставянето и връчването им, като се съдържат повечето от изискуемите съобразно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити - дата и място, посочена е правна квалификация. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, като му е връчен и подписан от него. Въпреки това е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила относно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, респ. нарушените правни норми, по смисъла на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както и относно съдържанието на НП, в което изобщо не е посочено основанията за неговото издаване /АУАН или Постановление за отказ да се образува ДП/ и дали това е станало по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН или по общия административнонаказателен ред предвиден в чл. 36, ал. 1 от ЗАНН.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци не са описани по ясен и конкретен начин.

При описанието на нарушението дадено в АУАН и възпроизведено идентично в текста на НП е посочено, че процесния автомобил, който е бил с поставени регистрационни табели е бил със служебно прекратена регистрация, на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, на 15.09.2022 г., като според свидетелите това е станало, защото автомобилът не е бил пререгистриран след закупуването му от новия собственик. При преглед на цитираната разпоредба се установява, че същата предвижда задължение за пререгистрация на МПС от новия собственик в двумесечен срок.

В същото време според текста на чл. 143, ал. 1 от ЗДвП - Пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Моторни превозни средства от категория М2, М3 и N3, както и превозни средства със специално предназначение с изключение на къмпинг-автомобили, къмпинг-ремаркета, бронирани автомобили и превозни средства, достъпни за инвалидни колички, се регистрират само от юридическо лице, едноличен търговец или от физическо лице, регистрирано като земеделски стопанин по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители. Поради това в описанието на нарушението според АУАН и НП липсва надлежно посочване, от кого / орган от системата на МВР или някакъв друг държавен орган/ е била служебно прекратена регистрацията на процесния лек автомобил, които обстоятелства не могат да се извеждат за пръв път едва от събраните по АНП и служебно от съда в хода на въззивното производство писмени доказателства - справки. Всичко това съществено ограничава правото на защита на жалбоподателя, да оспори компетентността на този орган и въобще обстоятелствата, при които е била прекратена регистрацията на автомобила управляван от него.

Извън гореизложеното на самостоятелно основание съдът намира наказателното

постановление и за материалноправно незаконосъобразно, тъй като е издадено на основание твърдения за извършено нарушение на неприложима според съда материалноправна норма – чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно текста на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

От друга страна в разпоредбата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП законодателят е създал задължение за приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец от придобиването му да регистрира същото в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрацията на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Съгласно чл. 143, ал. 15 ЗДвП, цитиран в АУАН и НП: служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Аналогично е и съдържанието на чл. 186, ал. 1, т. 10 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., съгласно който по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП се извършва прекратяване на регистрацията по чл. 18, т. 2 на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Налице е драстично разминаване в описанието на хипотезите на двата вида нарушения, относно срока за пререгистрация на процесното МПС – двумесечен според описанието в АУАН и НП и едномесечен според цитираната относима и приложима специална законова норма – чл. 145, ал. 2 ЗДвП. Задължението, което се твърди, че не е изпълнил жалбоподателят е именно такова по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, което следва да се санкционира по реда на чл. 177, ал. 6 от ЗДвП, а не с неправилно приложената от АНО санкционна норма на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Извън изложеното до тук, съгласно текста на чл. 6, ал. 1 ЗАНН, административно нарушение е това деяние което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. С оглед на това нарушение, каквото в случая е описано в АУАН и НП, би било изцяло несъставомерно от субективна страна, защото липсват по делото каквито и да било доказателства, че жалбоподателят като водач е бил наясно с извършената служебна дерегистрация на управлявания от него на посочената дата лек автомобил. Няма данни например да е било предварително иззето или изобщо да не му е било предадено от собственика свидетелството за регистрация на автомобила. Няма доказателства или дори твърдения и да са били снети предварително поради служебната дерегистрация регистрационните табели на процесния автомобил или да са изпращани каквито и да е писма или съобщения относно дерегистрацията до собственика на това МПС, а още по-малко до жалбоподателя като водач.

Подобни действия на контролните органи, конклюдентно или непосредствено биха информирали жалбоподателя като водач, че управлява МПС, което не е надлежно регистрирано по съответния законов ред. За да се ангажира административнонаказателна отговорност от субективна страна водачът следва ясно да съзнава, че управлява МПС, чиято регистрация е вече обективно прекратена от компетентните контролни органи на пътна полиция, т. е. трябва да е налице пряк умисъл. Няма как той да знае от коя точно дата контролният орган сам служебно е отбелязал в своята автоматизирана информационна система прекратяване на регистрацията. С аргумент от обратното всяко управление на автомобила след изтичане на предвидения в закона срок за пререгистрация, но на дата преди да е обективно извършено от контролния орган такова служебно отбелязване в системата би било напълно законосъобразно и несъставомерно като нарушение по ЗДвП.

Санкционираното с обжалваното НП нарушение е формално такова, поради което е възможно същото да бъде извършено единствено при форма на вината - умисъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението, а именно - прекратяването на регистрацията по служебен път, обуславя извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят като водач несобственик е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл. 14 НК вр. с чл. 11 ЗАНН, която винаги изключва наличието на умисъл. Всяко разбиране в друг смисъл би означавало налагане на наказание за деяние, което не е съставомерно от субективна страна и грубо погазване на общите положения и принципи на материалното наказателно право обосноваващо личната наказателна /административнонаказателна/ отговорност от субективна страна.

Съобразно изложените аргументи обжалваното НП следва да бъде отменено изцяло, като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 800 лева от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, респ. с оглед представения договор за правна защита и съдействие и списък на разноските, съдът намира същата за частично основателна. На осн. чл. 36 от Закона за адвокатурата, вр. с чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, минималният размер на адвокатското възнаграждение при интерес до 1000 лв. е 400 лв. Претендираните разноски са в размер на 800 лв. - над минималния размер, поради което искането на въззиваемата страна за прекомерност и намаляване на същото, се явява основателно и следва да бъде уважено. Предвид горното съдът приема, че следва да осъди ОД на МВР Кюстендил, да заплати на основание чл. 63д от ЗАНН, в полза на жалбоподателя сумата от 400 лева – разноски за адвокатско възнаграждение, като искането за разликата над този размер до претендирания от 800 лв. се явява неоснователно.

Мотивиран от изложеното по-горе и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0332-000947 от 14.12.2022 г., издадено от Началник Група в ОДМВР Кюстендил, РУ Рила, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, на Б. Р. Д., ЕГН ***** с адрес ***, *** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява за 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ОДМВР Кюстендил да заплати на Б. Р. Д., ЕГН ***** с адрес ***, ***, сумата в размер на 400 лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред АС - Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____